

עפ"א (באר-שבע) 3650-09-13 - עבד אל רחמן אבו קוידר נ' מדינת ישראל - ועדה מחוזית לתכנון ובניה מחוז דרום

עפ"א (באר-שבע) 3650-09-13 - עבד אל רחמן אבו קוידר נ' מדינת ישראל - ועדה מחוזית לתכנון ובניה מחוז דרום מחוזי באר-שבע

עפ"א (באר-שבע) 3650-09-13

עבד אל רחמן אבו קוידר

נגד

מדינת ישראל - ועדה מחוזית לתכנון ובניה מחוז דרום

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[10.10.2013]

בפני: כב' הנשיא יוסף אלון

ב"כ המערער עו"ד גלעד אבני

ב"כ המשיבה עו"ד שגב פלץ

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בבית משפט השלום בבאר שבע בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום שהוגש נגדו. בכתב האישום שני אישומים.

עפ"י האישום הראשון בנה המערער, סמוך לחודש אפריל 2010 מבנה רב מימדים בשטח של כ- 320 מ"ר וזאת במתחם שבט אבו קוידר הנמצא לצד הכביש הראשי מבאר שבע לדימונה.

המדובר במבנה שמידותיו 16X20 מטר וגובהו רב.

בשל כך הוא הורשע על פי הודאתו בעבירה של ביצוע עבודה הטעונה היתר מבלי שקיבל היתר בניגוד לסעיפים 145, 204 ו- 208 לחוק התו"ב.

באישום השני הודה המערער בכך כי החל מהקמת המבנה הנ"ל הוא עושה בו שימוש שלא כדין לתיקון משאיות ולהחניית משאיות.

בשל כך הורשע בעבירות של ביצוע שימוש במקרקעין ללא היתר בהתאם לסעיפים האמורים לחוק התו"ב.

בגזר הדין הטיל עליו בית משפט השלום (כב' השופט י. עטר) עונש מאסר על תנאי וקנס של 110,000 ₪, או 120 ימי מאסר תמורתו ונקבע כי תשלום הקנס יפרס ל- 20 תשלומים חודשיים.

בנוסף, הורה בית משפט השלום על הריסת המבנה ונתן למערער ארכה עד ליום 15.1.14 לביצוע ההריסה.

בפני ערעורו של המערער על גזר הדין.

ב"כ המערער מצוין כי המערער הוא מבני שבט אבו קוידר שלפני שנים רבות נערך הסכם בינם לבין המדינה לפיו יפנו את אזור מגוריהם ויעתיקו בתיהם לאתר שיועמד לצורך כך בתחומי רהט.

לטענתו עד היום הזה טרם בוצעה ההעברה.

בשל כך מבקש הוא כי מועד ביצוע צו ההריסה, שנקבע בגזר הדין, יידחה לפרק זמן בלתי ידוע עד לביצוע העברת בני השבט לרהט.

אשר לגובה הקנס טוען ב"כ המערער כי המדובר בסכום מופרז, וכי המערער נמצא בהליכי פשיטת רגל ויש להקל בגובה הקנס.

לאחר ששמעתי טענות הצדדים בישיבת היום, ושבתי ועיינתי בפרוטוקולי בית המשפט קמא ובחלק מהמוצגים, לא מצאתי מקום לשנות מקביעות גזר הדין.

ב"כ המערער הציג בפני היום את העתק הסכם המסגרת להעברת בני השבט לתחומי רהט. הסכם זה עניינו בהעברת בתי מגורים ובקביעת עקרונות לשם כך.

המבנה נשוא ערעור זה הינו מבנה תעשייתי הבולט מאוד במימדיו, בגובהו ובשטחו ואין לבין מקום מגורים ולא כלום. בתמונות שהוגשו לתיק בית המשפט קמא, נחזה בעליל מבנה גדול שטח שגובהו רב ובו חלל פתוח גדול בתוכו נגרר של משאית ולצדה צמיגים רבים וציוד הדומה לציוד מוסך.

אין המדובר בשום צורה ודרך במבנה של מגורים.

לאור זאת איני מוצא כל ממש לטענות לעניין הסכם המסגרת להעתקת שכונת המגורים לרהט, וזאת אף מבלי שאתייחס לפסקי הדין של בית המשפט העליון שהוצגו בפני לעניין זה (בג"ץ 10747/03 ובג"ץ 745/08) שם פורט מה שפורט לגבי העיכובים למימוש העתקת שכונת המגורים.

ומכאן לעניין גובה הקנס.

עפ"י האמור בכתב האישום לאחר שהשלים המערער את בניית המבנה הגדול הוא החל עושה שימוש במבנה לצורך החניית ותיקון משאיות. איני מוצא מקום לפרשנות שמבקש לתת ב"כ המערער לפיה אין באמור בעובדות כתב האישום, שבהן הודה המערער ללא סייג, אלא כדי להוכיח שימוש של יום אחד בלבד במבנה.

על פני הדברים מדובר במפורש בשימוש מתמשך לאורך תקופה ארוכה למטרה מסחרית מובהקת, במבנה שנבנה לצד עורק תעבורה ראשי, שמימדיו גדולים מאוד וייעודו מסחרי מובהק. כל זה ללא היתרים וללא רישיונות, בפרהסיה וכאמור לצד אחד מעורקי התנועה הראשיים בדרום הארץ.

כל מה שנפסק ונאמר לעניין חובת בתי המשפט לאכוף את משטר התכנון והבנייה הקבוע בחוק לקבל מימד ברור וחד משמעי בנסיבות מקרה שכזה.

לאור זאת מוצא אני כי סכום הקנס שנקבע על ידי בית המשפט השלום הינו מאוזן בנסיבות העניין, וכמפורט בגזר הדין הוא רחוק מהרף העליון של מתחם הענישה.

אשר למועד ביצוע צו ההריסה הרי שמתוך הדברים שפירטתי לעיל אין בין המבנה דן לבין העתקת בתי המגורים של תושבי המתחם האמור, ולא כלום.

לא מדובר במבנה מגורים, לא מדובר בסוגיה של מגורי משפחה או מאן דהוא, מדובר בבנייה מסחרית כפשוטה וכמשמעה. לאור זאת איני מוצא מקום להורות על דחיית המועד שנקבע לביצוע ההריסה.

היה והמערער יוכל להצביע על היתכנות קרובה ביותר להתרת המבנה כפי שהוא, הוא רשאי יהיה לפנות בבקשה מתאימה בעניין זה לבית משפט השלום וזאת בהמשך לדברים שנכתבו לעניין זה בגזר הדין קמא.

סוף דבר מתוך כל הנימוקים המפורטים לעיל - אני דוחה את הערעור.

ניתנה והודעה היום ו' חשון תשע"ד, 10/10/2013 במעמד הנוכחים.